

[Rønhoft]

metoder. Det står der, og det var det, jeg henviste til, og jeg er enig. Om det skal tages op under EF's landbrugsforhandlinger mener jeg det vil være rimeligt at tage fat på allerede i det kommende forår.

Til hr. Løvig Simonsen kun det, at jeg er enig i, at det selvfølgelig skal fremgå af finansloven, når vi vedtager, hvad afgifterne skal bruges til.

Mejdahl (V):

Der var stillet store forventninger til regeringens handlingsplan for en bæredygtig udvikling i landbruget, så store forventninger, at man næsten ikke med rimelighed kunne forvente, at regeringen kunne indfri dem.

Det har regeringen heller ikke kunnet, hvis vi skal tage de mange udtalelser, der allerede er kommet, for pålydende. Derfor vil debatten i Folketinget i dag blive nærlæst og vurderet af både bønder og miljøfolk. Sådan er det. Og så vil det vise sig, om debatten forøger usikkerheden eller skaber sikkerhed og tryghed, for det er et af de centrale spørgsmål i enhver landmandsfamilie: Skal vi afvikle eller udvikle? Hvad kan de nu hitte på inde på Christiansborg?

Jeg skal i det følgende knytte Venstres kommentarer til handlingsplanen, og det bliver ud fra en forudsætning om, at en handlingsplan for en bæredygtig udvikling i landbruget ikke kun er et spørgsmål om miljø, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Løvig Simonsen, havde opfattet det.

Vi er enige i handlingsplanens afsnit om landbrugets samfundsmæssige betydning. Til den samlede beskæftigelse på 175.000 fuldtidsbeskæftigede kan vi roligt lægge 60.000-65.000, som har deres arbejde i forsynings-, service-, bygnings- og maskinfremstillingsvirksomheder. Og hvordan vil det gå med betalingsbalancen, som nu for første gang i 27 år er kommet på ret køl, hvis landbrugets 48 mia. kr. mangler helt eller delvis? Man behøver ikke at være økonom for at kunne forudse konsekvenserne.

Derfor må overskriften for Venstre være, at vi fortsat skal have et landbrug i Danmark, der kan bidrage til beskæftigelse og valutaindtjening og til en bæredygtig udvikling i landdistrikterne både kulturelt og økonomisk, og som giver landmandsfamilien et økonomisk udkomme, som står mål med indsats og risiko.

Vi har mange naturgivne forudsætninger for at drive landbrug i Danmark, som adskillige af vore europæiske kolleger misunder os, og dem skal vi da udnytte.

Vi ved godt, at det er dystre perspektiver, der tegner sig i horisonten, når vi skeler til GATT-forhandlingerne og til den fælles landbrugspolitik i EF. Derfor er det også rigtigt gjort af landbrugsministeren at tage disse forhold i betragtning. Jeg tror ikke, det går, som de to modeller skitserer, men der ligger en udviklingstendens i dem, som vi må forholde os til.

Tingene har ændret sig markant, siden Danmark i 1972 indtrådte i EF. Dengang var selvforsyningsgraden under 100 for næsten alle landbrugsprodukter, og i dag er den modsætningsvis over 100. Det skaber overskudsproduktion, og det stiller store krav til EF's pengekasse, så store krav, at de fleste har erkendt, at der må gøres noget ved det.

Den løsning, som er nærmest ved hånden, er at reducere de tilskud til landbrugsproduktionen, som alle industrilande giver til deres landbrug under en eller anden form for at holde lave fødevarerpriser. Reduceres landmandens afregningspriser uden anden compensation, og uden at forbrugerne skal betale mere for fødevarerne, så er det landbruget, som må undgælde. Det er barske perspektiver.

På den baggrund er det nødvendigt, at landbrugets konkurrenceevne opretholdes, og derfor er tiden ikke inde til at pålægge erhvervet særbyrder, snarere tværtimod. Derfor må landbruget også have mulighed for at udnytte og nyttiggøre de teknologiske landvindinger, som sker i disse år. Derfor er det så vigtigt, at vi fører en politik, som sikrer lavinflation og dermed en lav rente, at vi skaber et godt erhvervsklima generelt, hvor omkostningerne holdes i ro.

Med en samlet restgæld i landbruget på ca. 120 mia. kr. og med en rentebyrde, som tager over halvdelen af driftsoverskuddet, er det bydende nødvendigt at føre en sådan politik, hvis erhvervet skal overleve, og det skal det.

Handlingsplanen beskriver disse forhold på side 6 og 7, hvor der står:

»Det svage punkt i dansk landbrug er den høje gældsprocent og dermed rentebelastning. Dette betyder, at dansk landbrug er sårbart over for ændringer i indtjeningen.«

Set i lyset af denne kendsgerning er det glædeligt at konstatere, at landbrugsministeren har